

Sygn. akt VIII U 1022/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Graul

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Laszczuk

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2013 r. w Gdańsku

sprawy P. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania P. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 17 maja 2012 r. nr I (...)

oddala odwołanie

/na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VIII U 1022/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 maja 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu P. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 15 maja 2012 roku uznała, że jest on zdolny do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony P. S. domagając się przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony podniósł, iż stwierdzone u niego dolegliwości – wielopoziomowa dyskopatia lędźwiowa kręgosłupa, sprawiają, że jego sprawność fizyczna jest bardzo mocno ograniczona. Podniósł, że przeszedł operację stabilizacji kręgosłupa a dotychczasowe leczenie nie odniosło spodziewanych efektów. Do odwołania załączył kserokopie dokumentacji medycznej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G., w odpowiedzi na odwołanie, wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację podaną w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. S., urodzony (...), ma wykształcenie średnie, ukończył technikum ekonomiczne, zdał egzamin maturalny. Pracował przez krótki czas jako nauczyciel, dłużej jako wychowawca w służbie więziennej, referent administracyjny w domu

pomocy społecznej, następnie jako pomiarowy geodezyjny a ostatnio wykonywał prace pracownika fizycznego w fabryce prefabrykatów betonowych.

/ dowód: wyjaśnienia ubezpieczonego k. 91 /

Do dnia 30 kwietnia 2012 roku P. S. miał prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W dniu 26 marca 2012 roku ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Orzeczeniem z dnia 20 kwietnia 2012 roku Lekarz Orzecznik ZUS uznał ubezpieczonego za zdolnego do pracy. Ubezpieczony złożył sprzeciw od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, w wyniku czego został poddany badaniu przez Komisję Lekarską ZUS. Orzeczeniem z dnia 15 maja 2012 roku Komisja stwierdziła, iż rozpoznane u ubezpieczonego zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa, stan po zabiegu stabilizacji kręgosłupa w odcinku L4-L5-S1 (w maju 2010r.) i ustępujący zespół bolesnego braku nie powodują niezdolności do pracy.

Decyzją z dnia 17 maja 2012 roku pozwany organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/dowody: wniosek – k. 77 akt ubezpieczeniowych; decyzja k. 89 akt ubezpieczeniowych; orzeczenie Lekarza Orzecznika k. 79 dokumentacji lekarskiej; orzeczenie Komisji Lekarskiej k. 83 dokumentacji lekarskiej/

Biegły sądowy ortopeda rozpoznał u ubezpieczonego przebytą i operacyjnie leczoną dyskopatię odcinka lędźwiowego kręgosłupa. W ocenie biegłego ubezpieczony jest w stanie ogólnym dobrym, jest skoncentrowany i zorientowany allo i autopsychicznie prawidłowo. W zakresie kończyn górnych ruchy stawów ramiennych, łokciowych i nadgarstkowych są prawidłowe, mięśnie kończyn górnych i dolnych są dobrze rozwinięte. Biegły stwierdził, iż jedynie ruchomość kręgosłupa w odcinku lędźwiowym jest ograniczona i powyższe ograniczenie, w jego ocenie, nie pozwala wykonywać ubezpieczonemu ostatnio wykonywanej pracy fizycznej, Biegły podkreślił, iż stwierdzone ograniczenie nie ma jednakże wpływu na możliwość wykonywania pracy ubezpieczonego w zawodzie wyuczonym, tj. technika ekonomisty.

Biegły sądowy neurolog rozpoznał u ubezpieczonego lędźwioból w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatii kręgosłupa lędźwiowego, resztkowe objawy uszkodzenia korzenia czuciowego L5 po stronie lewej oraz operacyjne leczenie przepukliny krążka międzykręgowego L5 – S1 ze stabilizacją międzykręgową L4, L5, S1 w 2010 roku. Wskazał, iż ubezpieczony był leczony operacyjnie z powodu podrażnienia i uszkodzenia korzeni nerwowych w odcinku lędźwiowym w przebiegu dyskopatii L5-S1. Skutkiem leczenia było operacyjne usunięcie przyczyn konfliktu korzeniowego w odcinku lędźwiowym i operacyjne ustabilizowanie kręgow L4-S1. Obecnie u ubezpieczonego występują jedynie dyskretnie wyrażone objawy ubytkowe w zakresie unerwienia przez lewy korzeń czuciowy L5 i subiektywnie odczuwane objawy podrażnienia korzeniowego pod postacią drętwienia lewej stopy. Występujące ograniczenie ruchomości kręgosłupa lędźwiowego w wyniku stabilizacji operacyjnej i zmian zwyrodnieniowych jest kompensowane ruchomością w stawach biodrowych.

W ocenie biegłego, nie istnieją przyczyny neurologiczne, które powodowałyby niezdolność ubezpieczonego do pracy.

/dowody: opinia biegłego ortopedy k. 51 – 54, 71; opinia biegłego neurologa k. 57 – 58/

Z opinią biegłego ortopedy nie zgodził się pozwany, podnosząc, iż badaniem przedmiotowym biegły nie stwierdził istotnych ograniczeń funkcji narządu ruchu a wykazywane ograniczenie ruchomości kręgosłupa lędźwiowego jest kompensowane ruchomością w stawach biodrowych. Powołał się na opinię biegłej neurolog, która badaniem neurologicznym stwierdziła dyskretnie wyrażone objawy ubytkowe subiektywnie odczuwane jako drętwienie stopy co nie ogranicza zdolności do pracy.

/ dowód: pismo LO k. 68/

W odpowiedzi na zarzuty pozwanego, biegły ortopeda podkreślił, iż jego opinia jest zbieżna z opinią biegłej neurolog, bowiem oboje stwierdzili zdolność do pracy ubezpieczonego zawodzie wyuczonym, czyli pracy zgodnej z kwalifikacjami. Podniósł, iż biegła neurolog nie odnosiła się do zdolności do pracy ubezpieczonego jako pracownika fizycznego a kwestę stopnia dysfunkcji i wydolności ruchowej kręgosłupa, w odniesieniu do tegoż, pozostawiła biegłemu ortopede.

/ dowód: opinia k. 71/.

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach ubezpieczeniowych i dokumentacji lekarskiej ZUS, bowiem żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich rzetelności i autentyczności. Podstawę ustaleń faktycznych Sądu stanowiły również opinie biegłych sądowych, którym Sąd dał wiarę z uwagi na to, iż zostały sporządzone w oparciu o dokonanie wszechstronnej analizy materiału dowodowego, po wykonaniu stosowych oględzin sądowo-lekarskich i z uwzględnieniem wyników badań.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie P. S., jako niezasadne, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przechodząc do oceny merytorycznej odwołania ubezpieczonego wskazać należy co następuje:

Zgodnie z treścią art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała w okresie ubezpieczenia albo nie później niż w okresie 18 miesięcy od jego ustania.

Zgodnie z treścią przepisu art. 12 cytowanej ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast, częściowo zaś niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Z brzmienia art. 12 ustawy wyraźnie wynika, że do stwierdzenia niezdolności do pracy nie jest wystarczające samo występowanie naruszenie sprawności organizmu w postaci określonych schorzeń, lecz naruszenie to musi powodować całkowitą lub częściową utratę zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i nie rokować odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Jak podkreśla się w judykaturze, częściowa niezdolność do pracy polega na utracie w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Należy podkreślić, iż w konstrukcji częściowej niezdolności do pracy chodzi o ocenę zachowania zdolności do wykonywania nie jakiegokolwiek pracy, lecz pracy „zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji”. Wyjaśnienie treści pojęcia „pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji” wymaga przy tym uwzględnienia zarówno kwalifikacji formalnych, czyli zakresu i rodzaju przygotowania zawodowego udokumentowanego świadectwami, dyplomami, zaświadczeniami, jak również kwalifikacji rzeczywistych, czyli wiedzy i umiejętności faktycznych, wynikających ze zdobytego doświadczenia zawodowego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy uznać, iż przedmiotem ustaleń w niniejszej sprawie winno być rozstrzygnięcie, czy stan zdrowia ubezpieczonego P. S. czyni go niezdolnym do pracy zgodnej z jego kwalifikacjami, tj pracownika umysłowego – ubezpieczony jest bowiem z wykształcenia technikiem ekonomistą.

W ocenie Sądu, zdobyte wykształcenie kwalifikuje ubezpieczonego do kategorii pracowników umysłowych niezależnie od faktycznie wykonywanej przez niego ostatnio pracy. To, że ubezpieczony po okresie pracy zgodnej z kwalifikacjami – pracy nauczyciela, wychowawcy, referenta administracyjnego wybrał opcję wykonywania prostych prac fizycznych, niezgodnie z kwalifikacjami, nie zwalnia Sądu od oceny, czy utracił zdolność do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami. Cytowane wyżej przepisy wymagają dokonywania ustaleń właśnie w tym zakresie, przy tym wymagają nie tylko oceny pod kątem, czy u ubezpieczonego doszło do istotnego naruszenia sprawności organizmu, które istotnie ogranicza możliwość wykonywania pracy zgodnie z kwalifikacjami, ale także, czy naruszenie to nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu..

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, iż postępowanie dowodowe wykazało, iż ubezpieczony jest zdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami. Biegli wykazali powyższe w opracowanych opiniach a uzasadnienie przyjętego przez nich stanowiska znajduje pełne potwierdzenie w opisie stanu przedmiotowego ubezpieczonego. Nawet gdyby przyjąć – za biegłym ortopedą – iż ubezpieczony jest niezdolny do pracy fizycznej, to niezdolność ta nie odnosi się do kwalifikacji ubezpieczonego, poza tym nie spełnia on warunku nie rokowania powrotu zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, bowiem śmiało z pracownika fizycznego może i powinien przekwalifikować się ,a właściwie powrócić, do pracy którą może wykonywać zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Należy podkreślić, iż biegli zgodnie stwierdzili, że żadne ze schorzeń rozpoznanych u ubezpieczonego nie występuje w takim nasileniu objawów, by powodowały ograniczenie zdolności do zarobkowania ubezpieczonego zgodnie z posiadanymi przez niego kwalifikacjami. Co prawda biegły ortopeda wskazał, iż ubezpieczony jest niezdolny do pracy fizycznej jednakże niezdolność ta w przedmiotowej sprawie nie miała wpływu na rozstrzygnięcie. Jak już wyżej wskazano, częściowo niezdolną do pracy jest osobą, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Ubezpieczony może zaś bez przeszkód pracować w wyuczonym zawodzie, dlatego też nie sposób uznać go za osobę częściowo niezdolną do pracy.

Sąd zauważa, że u ubezpieczonego występują określone schorzenia, które powodują pewne dolegliwości, jednakże to nie sam fakt występowania schorzeń i odczuwania dolegliwości może powodować niezdolność do pracy, powodem niezdolności może być jedynie taki stopień ich zaawansowania, który istotnie ogranicza zdolność do pracy zgodnej z kwalifikacjami. Biegła neurolog podkreśliła, iż po dokonanych leczeniu operacyjnym doszło do usunięcia konfliktu korzeniowego (pozostały jedynie dyskretne wyrażone objawy ubytkowe i subiektywnie odczuwane objawy korzeniowe w postaci drętwienia lewej nogi) i ustabilizowania kręgosłupa, czyli doszło do istotnej poprawy stanu zdrowia. Podnoszone zaś przez biegłego ortopedę ograniczenie ruchomości kręgosłupa jest kompensowane ruchomością w stawach biodrowych, co nie powoduje niezdolności do pracy pracownika z kwalifikacjami ubezpieczonego. W tym zakresie stanowisko biegłych ortopedy i neurologa jest zbieżne.

Należy wyjaśnić ubezpieczonemu, iż sąd wziął pod uwagę stanowisko biegłego, iż stwierdzone ograniczenie ruchomości kręgosłupa u ubezpieczonego powoduje częściową niezdolność do pracy pracownika fizycznego, jednakże – co wykazano wyżej – powyższe nie dotyczy ubezpieczonego, poza tym stanowisko biegłego nie znajduje pełnego oparcia w opisie stanu narządu ruchu a biegły neurolog wykazał, iż powyższe ograniczenie jest kompensowane ruchomością w stawach biodrowych.

Zasadnicze znaczenie w sprawie ma fakt, iż w opracowanych opiniach biegli w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości wyrazili swoje stanowiska wskazując, że P. S. nie jest niezdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami.. Sąd uznał opinie powyższych biegłych za wiarygodne a wnioski w nich zawarte są wyczerpujące, logiczne i prawidłowo uzasadnione.

Nie widząc zatem podstaw do poddawania w wątpliwość fachowości biegłych i ich bezstronności, Sąd podzielił wyrażone przez nich stanowisko i przyjął je jako miarodajne dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

Należy podkreślić, iż ubezpieczony nie zgłosił żadnych zarzutów przeciwko opiniom biegłych jak i nie wniósł o przeprowadzenie dodatkowych dowodów w sprawie.

Reasumując, należy stwierdzić, że ubezpieczony nie spełnia podstawowej przesłanki koniecznej dla przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy jaką jest istnienie niezdolności do pracy, w związku z czym zaskarżona decyzja pozwanego jest prawidłowa i odpowiada prawu.

W konkluzji z przytoczonych wyżej względów Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w zw. z cytowanymi wyżej przepisami, orzekł jak w sentencji.

Sędzia SO Magdalena Graul